

Dvije godine

Sekelj, Lucija

Undergraduate thesis / Završni rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:046162>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-08-27**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu

Akademija likovnih umjetnosti

Ilica 85, Zagreb

PISMENI DIO ZAVRŠNOG RADA

Dvije godine

Mentor: red. prof. art. Petar Barišić

Student: Lucija Sekelj, IV. g. preddiplomskog studija kiparstva

2020./2021. u Zagrebu

„Dvije godine“ je rad koji je nastao 2021. godine. Ukratko, predstavlja zadnje dvije godine mog života. Naziv djela također je referenca na moj stariji rad koji nosi naziv „Godine“. Rad „Godine“ drveni je oblatak, koji je započeo 2019. godine, a dovršen i prodan 2020. godine na izložbi „Plati i nosi“, netom prije pogoršanja stanja pandemije covid-19, takozvane korona krize. Ideja za naziv rada „Dvije godine“, započela je ružnom činjenicom da smo već gotovo dvije cijele godine proveli u pandemiji. Pandemiji koja nam je donijela nekoliko karantena, ograničavanja međuljudskih interakcija, a također i školovanja, odrađivanja poslova, stvaranje i tako dalje.

Ta dva rada imaju gotovo jednako sličnosti koliko i razlika. Oba rada su načinjena od derivata drveta. Rad „Dvije godine“ načinjen je od kartona, dok je rad „Godine“ napravljen od jasena. Odabir materijala također se odnosi na protekle dvije godine. Svjesno sam donijela odluku raditi u kartonu zbog toga što se cijelu godinu „igram u smeću“. Odnosno, cijelu godinu u svojim radovima koristim reciklirane i jeftine materijale poput kartona, rastavljenih kašeta i špage. Upravo zbog toga činilo se prikladnim ostati u tom mediju nego skice i radove pretakati u neki kvalitetniji materijal za završni rad. Da sam to napravila osjećala bih se prijetvorno i lažno jer to zapravo uopće ne bi reflektiralo moje stvaranje cijele ove godine. Radi toga rad izgleda izmučeno, kao da je i sam on prošao sve i svašta, baš kao što svi mi u zadnje vrijeme prolazimo sve i svašta. Svi smo mi sve umorniji i izmučeniji od stvarnosti u kojoj živimo. To je još jedan razlog zašto podsjeća na „jadniju“ verziju „Godina“ iz 2020..

Na prvi pogled, svojim oblikom moja dva rada „Godina“ i „Dvije godine“ niti malo ne nalikuju. No sličnost im proizlazi iz njihove, gotovo dosadne, simetričnosti i pravilnosti. Oba rada sadrže naglašeni razdor koji ih razdvaja po sredini na dvije simetrične polutke. „Dvije godine“ gotovo doživljam kao geometrijsku verziju „Godina“. Rad „Dvije godine“ također svojim oblikom, zbog svojih simetričnih polutki, asocira na ljudska pluća i dva krila ljudskih pluća. Pluća su organ koji je najviše zahvaćen covid-19 virusom. Korona bolest oštećuje pluća te zbog toga rad „Dvije godine“ na svoj način predstavlja bolesna pluća svih ljudi koji su se borili ili bore s tom groznom bolešću. Sam način na koji je skulptura postavljena se ponovo nadovezuje na pandemiju. Rad visi u zraku jer cijela ova godina kao da nekako visi u zraku. Rad ne stoji na nečem konkretnom jer ni mi sami trenutno ne znamo na čemu stojimo. Također bi se moglo reći da lebdi malo iznad tla jer svi gotovo kao da lebdim u zadnje vrijeme, odnosno pasivnije prolazimo kroz život, jer zapravo niti nemamo izbora sve dok ne pobijedimo pandemiju.

„Dvije godine“ sastoji se od dvije zrcalne polovice koje mogu stajati same za sebe, odnosno predstavljati svaka svoju godinu. To su polutke koje su se kroz proces skica kretale u prostoru i pronalazile optimalnu poziciju te se konačno spojile zbog čega više ne razaznajemo uvijek što se točno kada dogodilo, pomalo izgubljeni u vremenu i prostoru. Rad se čini zaustavljen jer sam svojom težinom drži balans, upravo kao što je mnogo toga zaustavljeno ili bar stavljeno na pauzu zbog trenutne situacije. No zapravo sve u radu je mobilno te lako mijenja poziciju, ravnoteža je lako poremećena., kako u radu tako i u svijetu. Postav rada također aludira na kretanju zbog toga što visi na dugačkoj špagi - kao da čeka da ga se zaljulja ili pomakne. Svi mi čekamo da nas nešto pomakne, potakne...

Smatram da su na moj osobni rad značajan utjecaj imali domaći umjetnici poput Dušana Džamonje i strani poput Thea Jansena. Zasigurno su me oni pomogli dovesti do trenutne pozicije, ali ne pronalazim konkretne poveznice sa njima u ovom određenom radu. Što se tiče završnog rada, odmakla sam se od kipara koje pratim dulje vrijeme i pronašla sličnosti sa suvremenim umjetnicima koje sam otkrila putem društvenih mreža. To me dovelo do umjetnika kao što je Ted Larsen (rođen 1964.), američki suvremeni kipar koji živi i radi u Santa Feu u Novom Meksiku. Prvenstveno se bavi izradom skulptura manjih dimenzija rađenim od prenamijenjenog obojenog čelika. S njegovim sam se radom upoznala usred procesa izrade skica za završni rad. Odmah me privukla uporaba recikliranih materijala, kakvom se i ja bavim tokom protekle dvije godine. Još sličniji po materijalu je nijemac Florian Baudrexel (rođen 1968.) koji se tehnički strogo izražava stvarajući pretežno geometrijske kompozicije i forme u svakodnevnim materijalima poput kartona. Njegovi zidni reljefi podsjećaju na arhitektonske makete u većem mjerilu. Proučavanje njegovih radova me dovelo do zaključka da je u redu odlučiti se za karton kao materijal finalne izvedbe, samo što sam se ja odlučila za izmučene komade u njihovom najsirovijem obliku.

Rad u drvetu (jasen), pod nazivom „Godine“, (2019., dimenzije 59x55x36.5)

Proces izrade završnog rada

Crteži i skice manjeg formata koje su vodile do razrade finalnog produkta

„Dvije godine“ izložen na završnoj izložbi studenata Akademije likovnih umjetnosti 2021.

